

Arrest

nr. 70 374 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Mongolische nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE loco advocaat L. DE BACKER en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 8 februari 2011 het Rijk binnen en diende op 9 februari 2011 een asielaanvraag in. Op 27 juli 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Mongoolse nationaliteit te beschikken, tot de Kazakse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Bayangol in de provincie Uvurhangai, Mongolië. Uw ouders en u zijn moslims. Jullie beleefden jullie geloof door één keer per week te bidden thuis met de deur op slot zodat niemand in het dorp op de hoogte was dat jullie moslims waren. Toch kwamen de dorpelingen dit in november 2009 te weten. In april 2009 probeerde een boeddhistische jongen van de Khalkh-bevolkingsgroep u te verkrachten omdat u moslima was. U kon echter ontkomen. De volgende dag ging u aangifte doen bij de politie in uw dorp. De politie maakte er zich van af door te zeggen dat u blij mocht zijn dat hij u niet verkrachtte en dat u moest opkrassen. U denkt dat ze u niet wouden helpen omdat u moslima was. Kinderen riepen u op staat na dat u moslim was en bekogelden u met stenen. In juni 2010 trokken uw ouders, die de Kazachse nationaliteit hebben, met u en uw zus naar Kazakstan. Jullie werden er als verraders beschouwd omdat uw ouders van Kazakstan naar Mongolië waren getrokken. Jullie woonden een tijdje in een tent in de bergen. In augustus 2010 keerden jullie terug naar jullie dorp in Mongolië. In November 2010 werd u door uw aanrander tijdens een concert bedreigd. Hij fluisterde in uw oor dat u het wel zou zien, dat hij u ging vermoorden of verkrachten en dat u toch niet kon weglopen. U ondernam enkele zelfmoordpogingen. Uw ouders vonden dat het beter was dat u voor uw toekomst naar het buitenland zou gaan. U kon wegens uw beperkte scholing moeilijk werk vinden. Ook vernam u dat Kazachen in Mongolië worden gediscrimineerd en plaatst wat u zelf meemaakte in deze context. Uw ouders trokken in januari 2011 met u naar Ulaanbaatar en zochten er een smokkelaar voor u. Op 01/02/2011 nam u de trein naar Moskou, Rusland waar u op 06/02/2011 aankwam. Dezelfde dag nog werd u met de auto naar België gebracht waar u op 08/02 aankwam. De volgende dag vroeg u in België asiel aan. In België zwoer u uw geloof af omdat u na het lezen van informatie tot de vaststelling kwam dat de mens zelf een god is.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt vastgesteld dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. Het is immers ongeloofwaardig dat u uw dorp ontvluchtte omdat u als moslima in uw dorp werd bedreigd en omdat, om dezelfde redenen, de politie u niet wou helpen (CGVS pp. 10-16; vragenlijst), en dit om verscheidene redenen. Zo blijkt uw relaas heel onsamenhangend. U verklaarde enerzijds op de vraag hoe uw ouders hun geloof beleefden dat ze één keer per week baden met alle deuren op slot omdat de mensen in jullie omgeving niet wisten dat jullie islamitisch zijn (CGVS pp. 3-4). Terzelfder tijd roept u in dat u in het dorp werd gevisieerd omdat u moslima was en dat de politie u om dezelfde redenen u niet wou helpen (CGVS pp.10-16). Hoe de dorpelingen er dan van op de hoogte kwamen dat jullie moslims waren wist u echter niet (CGVS p. 14). U verklaarde ook het in **april 2009** was dat de jongen u probeerde te verkrachten omdat u moslima was en dat de politie u de volgende dag om dezelfde redenen niet wou helpen (CGVS p. 10-11). Toch verklaarde u dat de dorpelingen in **november 2009** te weten kwamen dat jullie moslims waren (CGVS p 11), **minstens zes maanden dus nadat die jongen u probeerde te verkrachten en de politie u niet wou helpen**. Voorts hebt u aangaande uw problemen omwille van uw geloof in Mongolië zo goed als geen stappen gezet om te zien wat u aan uw problemen kon doen in uw land vooraleer het te ontvluchten. De redenen waarom u dit niet deed, komen bovendien systematisch behoorlijk ontwijkend over. U verklaarde naar de politie van uw dorp te zijn gestapt en dat ze u niet hielpen (CGVS pp. 10, 13-14). Indien u van de politie in uw dorp niet op hulp kon rekenen, naar u verklaarde omdat u moslima bent, kon u naar de hogere autoriteiten zijn gestapt. U hebt dit echter niet gedaan omdat dit niets zou opbrengen. Dit is een onafdoende reden, u hebt het immers niet geprobeerd. Meer nog, uw ouders stelden u voor om dat zelf te doen maar u weerhiel er hen zelf van (CGVS p. 14). Een advocaat hebt u niet gecontacteerd om te zien wat u aan uw problemen kon doen. Uw verklaring hiervoor dat die jongen rijk was en iedereen kon omkopen is ontwijkend en stereotiep. Bovendien hebt u ook dit niet geprobeerd. Evenmin hebt u een mensenrechtenorganisatie, NGO of andere hulporganisatie gecontacteerd. Een Kazachse en/of islamitische organisatie hebt u ook niet gecontacteerd (CGVS p. 14). De reden voor dat laatste, zijnde dat u niet echt diep gelovig bent, is onafdoende. U zou het land immers zijn ontvlucht uit vrees voor de aanranding van uw fysieke en geestelijke integriteit omwille van uw geloof. Gevraagd of u dergelijke organisatie kent, antwoordde u bovendien ontkennend. U heeft zich echter ook nooit geïnformeerd of die bestaan en welke er bestaan in Mongolië en toen uw ouders dit wouden doen voor u hebt u hen ook van dit weerhouden. De redenen die u daarvoor opgaf, dat ze anders teveel afwezig zouden moeten zijn van hun werk komt opnieuw ontwijkend over (CGVS p. 14). Bovendien overstijgt het door u ingeroepen probleem duidelijk het lokale niveau niet en u kon hebben geprobeerd zich ergens anders te vestigen in Mongolië, zoals in de meer

Kazakse gebieden. Ook dit heeft u niet geprobeerd. De redenen die u hiervoor opgaf –dat u omdat u niet veel had gestudeerd geen werk zou vinden, u had gehoord had dat de Kazakken rare mensen zijn en u vreesde te worden verkracht en dat die jongen u had bedreigd u overal in Mongolië te vinden- zijn onafdoende. Ze komen vaag en ontwijkend over en ook dit hebt u immers niet geprobeerd (CGVS p. 15). Dat u, zonder geloofwaardige redenen, geen van deze stappen hebt gezet in Mongolië vooraleer u uw land van herkomst te ontvluchtte, ondermijnt mede de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Ook dient te worden vastgesteld dat u zo goed als niet op de hoogte bent van uw Kazakse en islamitische achtergrond wat nog meer de geloofwaardigheid van uw asielmotieven, waarin uw geloof en uw etnische gronden centraal staan, aantast. Zo kon u niet aangeven welke strekking van de islam u en uw ouders volgden. Evenmin wist u welke strekking van de islam de meeste Kazakken volgen. Welke strekkingen er binnen de islam bestaan wist u ook niet (CGVS pp. 3-4). Van de vijf pilaren van de islam kon u er volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier slechts twee juist aangeven: vijf keer per dag bidden en u houden aan één religie (of god). Ook over de voorschriften voor het bidden bleef u vaag. U verklaarde dat jullie dit deden bij een koran op de kast en dat jullie de handen vouwden om het gezicht en daarna voor de borst. Tevens verklaarde jullie vóór het bidden het hele lichaam moesten wassen. Voor die redenen volgden jullie het voorschrift van vijf keer per dag bidden niet. Verder kon u de bidvoorschriften niet toelichten. Dat jullie het hele lichaam moesten wassen voor het bidden is volgens de voorschriften van de islam verkeerd. Dat wordt slechts voorgeschreven in welbepaalde gevallen. De informatie hierover is aan het administratief dossier toegevoegd. Over wat de islam verder inhield hebt u zich ook nooit geïnformeerd. Als redenen hiervoor gaf u op dat geloof u niet interesseert en boeit (CGVS pp. 3-5). Verder kon u niet aangeven waarom de Kazakse bevolking in Mongolië een sterke daling vertoonde in de eerste helft van de jaren '90. U hield het op het zeer vage dat ze werden gediscrimineerd. Verder kon u de redenen niet toelichten. Gevraagd naar typische Kazakse culturele kenmerken, gebruiken en tradities in Mongolië gaf u het feest Nauryz op en u gaf aan dat Nauryz een soort nationaal feest was. Als andere feestdag of festiviteit gaf u ramadan op en verklaarde dat ramadan was als het westers en Mongools Nieuwjaar. Gevraagd of ramadan dan het Kazaks Nieuwjaar was, antwoordde u bevestigend. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt uw uitleg waar de door u opgegeven twee feestdagen voor staan helemaal onjuist. Verder kon u geen Kazakse feestdagen opgeven. Gevraagd naar andere typische culturele kenmerken, gebruiken en tradities van de Kazakken in Mongolië, gaf u enkel aan dat jullie met de rechterhand eten en waarom dat zo is. Verder wist u er geen. U heeft zich over deze zaken ook nooit geïnformeerd omdat het u niet interesseerde (CGVS pp. 5-6). Van een persoon die zijn land moet ontvluchten omwille van zijn etnische en religieuze achtergrond is het onaannemelijk dat hij niet beter op de hoogte is van de culturele en religieuze gebruiken die zijn achtergrond mede bepalen, of op zijn minst dat hij zich daarvan op de hoogte heeft gesteld. Dat u verklaarde dat die zaken u niet interesseerden, doet dan ook verder afbreuk aan de door u ingeroepen asielmotieven. Tevens wordt nog gewezen op het feit, dat volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, Kazakken in Mongolië niet worden vervolgd of maatschappelijk gediscrimineerd omwille van hun geloof en etnische achtergrond. Tot slot wordt vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt dat uw identiteit, nationaliteit, etnische afkomst, religie, asielmotieven en reisweg kan staven. U verklaarde dat u in Mongolië over een identiteitskaart, geboorteakte, getuigschrift van lager middelbaar onderwijs en medisch verzekeringsboekje beschikt en dat die documenten bij uw ouders liggen. U hebt echter in de vijf maanden sinds uw asielaanvraag nog geen stappen gezet om deze documenten te kunnen neerleggen (CGVS pp. 8-9). Een bewijs van identiteit is echter een essentieel document in iedere procedure, ook in een procedure van een asielaanvraag en van een vraag om subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij alles doet wat in zijn mogelijkheid ligt om de documenten waarover hij beschikt te kunnen neerleggen. Gezien bovenstaande dient te Commisaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast te stellen dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Bij de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partij opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Zij voert dan ook de materiële schending aan.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster verklaart Mongolië te zijn ontvlucht omdat zij er als moslima van Kazakse origine gevisieerd werd door de boeddhisten en de Khalkh-bevolkingsgroep en dreigde het slachtoffer te worden van verkrachting.

3.2. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Verzoekster diende reeds op 9 februari 2011 een asielaanvraag in en werd er herhaaldelijk op gewezen dat zij ertoe gehouden is de stukken waarover ze beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster legde op de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS geen enkel document neer. Aldus staaft zij noch haar identiteit, noch haar reisweg, noch haar asielmotieven. Verzoekster voert aan dat zij *“inmiddels haar familie in Mongolie om een bewijs van nationaliteit en eventueel een akte van geboorte”* heeft verzocht en *“vraagt dan ook voorbehoud om deze stukken uiterlijk ten tijde van de zitting neer te leggen.”* Verzoekster legt ter terechtzitting een onvertaalde geboorteakte neer. Daargelaten dat de Raad geen kennis kan nemen van dit onvertaald stuk bevat het stuk geen foto zodat evenmin kan worden vastgesteld dat dit verzoekster aanbelangt. Aldus kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster geen nuttige documenten neerlegt ter adstructie van haar asielrelaas, haar identiteit niet staaft terwijl het bewijs van identiteit een essentieel element uitmaakt in iedere procedure en zij verklaarde in Mongolië over een *“Identiteitskaart, ziekteverzekeringsboekje, geboorteakte, getuigschrift middelbare school”* te beschikken (gehoorverslag CGVS, p.8-9). Bovendien legt verzoekster het paspoort met *“al mijn gegevens”* waarmee (gehoorverslag CGVS, p. 9) ze naar België reisde, ook thans niet neer. Haar bewering dat dit paspoort werd afgenomen door de smokkelaar die haar begeleidde kan bezwaarlijk overtuigen nu verzoekster niet toelicht waarom zij een beroep diende te doen op een smokkelaar om legaal naar Europa te reizen, laat staan hem haar paspoort toevertrouwde. Bovendien verklaart verzoekster ter terechtzitting in strijd hiermee, dat haar paspoort nog in Mongolië ligt.

Verzoekster schiet dus klaarblijkelijk te kort in de medewerkingsplicht wat haar geloofwaardigheid op fundamentele wijze onderuit haalt.

3.4. Dat verzoekster geen documenten neerlegt klemmt temeer nu haar verklaringen evenmin kunnen overtuigen. Aangezien verzoekster haar asielaanvraag steunt op vervolging omwille van haar beweerde Kazakse origine en islamitische geloofsovertuiging kan redelijkerwijze worden verwacht dat ze haar profiel aannemelijk maakt. Dit is echter niet het geval.

3.5. Verzoekster maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij van Kazakse origine is. Verzoekster spreekt geen Kazaks en bleek geheel onbekend te zijn met de Kazakse cultuur, met elementaire gegevens als Kazakse feestdagen en tradities. Evenmin kent verzoekster voorname Kazakse politici of parlementsleden en kon ze de situatie van de Kazakse gemeenschap in Mongolië niet in het minst toelichten. Verzoekster biedt geen aannemelijke verklaring voor de onwetendheden en onaannemelijkheden in haar verklaringen. Waar verzoekster argumenteert dat zij *“onder de indruk [was] van de vele vragen die tijdens haar verhoor werden gesteld, waardoor misschien niet alle antwoorden even adequaat waren”* benadrukt de Raad dat op elke kandidaat-vluchteling de verplichting rust om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoekster zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Uit het administratief dossier blijkt geen enkele band tussen verzoekster en de Kazakse bevolkingsgroep in Mongolië. Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk van Kazakse origine te zijn.

3.6. De geloofwaardigheid van haar Kazakse herkomst wordt verder ondergraven nu verzoekster evenmin aantoonde dat zij in Mongolië de islam aanhing. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster onbekend was met de basiselementen van de islam, zo wist ze niet welke strekkingen er binnen de islam bestaan en kon ze zelfs de eigen strekking die ze zou belijden niet aangeven. Verder kende ze de vijf pilaren van de islam niet, noch de eerste vier kaliefen, noch de gebedsvoorschriften (gehoorverslag CGVS, p.3-4). Verzoekster is niet ernstig waar zij meent haar onwetendheid te kunnen verklaren door het gegeven dat *“dat de familie van verzoekster gedurende vele jaren in het grootste geheim hun geloof betuigde”*. Indien verzoeksters familie niettemin het gevaar dat hun geloofsbeleving met zich zou meebrengen toch het risico nam om hierin te volharden, dan kan hieruit slechts worden afgeleid dat het gezin veel belang hechtte aan hun religie. Verzoeksters verklaring dat *“Daarenboven zijn de ouders van verzoeksters niet extreem islamitisch en is de interesse van verzoekster voor haar geloof niet zeer diepgaand”* is oppervlakkig nu geen extremisme noodzakelijk is om eenvoudige religieuze tradities te kennen. Er kan dan hoe dan ook slechts worden vastgesteld dat verzoekster een aantal zaken poneert en het belang hiervan afzwakt naarmate doorgevraagd wordt en haar kennis en religieuze ervaring tekort schiet.

Aangezien verzoekster haar voorgehouden profiel van Kazakse moslima niet aannemelijk maakt kan het hierop gebaseerde asielrelaas evenmin overtuigen te meer nu verzoeksters verklaringen inzake de problemen met een boeddhist evenmin kunnen overtuigen. Wat de *“tijdsaanduiding”* betreft argumenteert verzoekster: *“het is inderdaad correct dat in 2009 de dorpelingen op de hoogte werden gesteld van het feit dat verzoekster en haar gezin de moslim geloofsovertuiging hadden. Doch, de specifieke maand kan zij zich niet meer herinneren. In april 2009 heeft de boeddhistische jongen haar effectief proberen te verkrachten. Dus de vermelding in haar gesprek van de maand november 2009 is niet correct. Verzoekster meent bovendien dat zij de maand november niet heeft vermeld en enkel heeft gezegd ‘in 2009’, zonder de toevoeging van een maand.”* Uit het gehoorverslag blijkt echter dat toen haar gevraagd werd *“Sinds wanneer?”* de dorpelingen wisten dat haar gezin islamitisch was, ze eerst antwoordde *“2009”*, daarop verduidelijkte dat het *“In de winter”* was, daarop nog verder preciseerde dat het *“December 2009 of januari”* was en uiteindelijk concludeerde en uitdrukkelijk bevestigde dat het in *“November 2009”* was (gehoorverslag CGVS, p.11). Verzoeksters blote bewering in het verzoekschrift vindt derhalve geen grondslag in het administratief dossier en kan de bevindingen van de commissaris-generaal dan ook geenszins weerleggen. Verzoekster biedt evenmin een aannemelijke verklaring voor de overige vastgestelde vaagheden en onaannemelijkheden, die grondslag vinden in het administratief

dossier en dan ook onverminderd overeind blijven. Verzoekster beperkt zich verder in het verzoekschrift tot het louter herhalen en bevestigen van haar voorgehouden vluchtrelaas en blote beweringen inzake de algemene situatie in Mongolië waarvan de relevantie niet wordt aangetoond. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.6.1. Verzoekster bevestigt thans dat haar geloof niet belangrijk is, zoals ze voorheen ook stelde *“Geloof boeit me niet”*, sinds haar aankomst in België *“Ik ben niet gelovig”* omdat *“Ik las informatie over islam en ik kwam op idee dat de mens zelf een god is en daarom ben ik geen moslim niet meer”* (gehoorverslag CGVS, p.3-5). Aldus kan verzoekster bezwaarlijk worden bijgetreden waar zij beweert dat zij nood heeft aan internationale bescherming wegens haar religie.

3.7. Ten overvloede kan worden opgemerkt dat verzoekster niet aantoont dat zelfs indien zij problemen zou hebben met mensen in haar omgeving en een jongen ermee zou dreigen haar te verkrachten of te vermoorden, zij geen beroep kan doen op enige vorm van nationale bescherming om hieraan te verhelpen. Verzoekster argumenteert dat *“zij is opgegroeid in een klein dorpje. Men heeft haar altijd geleerd dat je bij problemen naar de politie moest gaan. Wanneer verzoekster deze stappen ondernam, doch constateerde dat de politie haar niet wenste te helpen was zij ten einde raad. Ook op de juridische regels had zij geen zicht, er werd haar nooit op haar rechten gewezen en ze wist niet dat ze voor dergelijke problemen een advocaat kon raadplegen. Bovendien had ze ook geen idee waar ze een advocaat zou kunnen vinden. Daarnaast had verzoekster evenmin weet van andere, hogere autoriteiten. Zij was ook niet in de mogelijkheid om naar de stad te gaan. Haar moeder werkt immers als lerares en haar vader dient bij haar mentaal zieke zus te blijven”*, wat bezwaarlijk haar nalaten om nationale bescherming te bekomen kan vergoelijken, temeer nu ze wel op de hoogte bleek te zijn van de ongetwijfeld meer complexe kennis die noodzakelijk is om naar het buitenland te reizen en internationale bescherming te bekomen, en ook zelf in staat was om naar Europa te reizen en er asiel aan te vragen.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK